

LEDELSEN: Kari Skotnes Vikjord, Iselin Aamodt Borgan og Elise Cosme Hoedemakers leder Bodø Biennale. **FOTO:** JØRGEN MATHISEN

– Vi får ros for en god festival

Minst 2.000 mennesker har opplevd samtidskunst i forskjellig form i løpet av helga. Det er arrangørene godt fornøyde med.

JØRGEN MATHISEN
jm@an.no
480 49 003

BODØ: – Interessen for samtidskunst i form av dans og bil-

dende kunst er åpenbart økende i Bodø, og vi får gode tilbakemeldinger både fra folk innenfor miljøene men ikke minst også fra folk utenfor, sier Kari Skotnes Vikjord, Iselin Aamodt Borgan og Elise Cosme Hoedemakers.

Sammen har de laget Biennale nummer to i år.

– Vi skiller oss ut, og vi får oppmerksomhet. Det er hen-

sikten og gir lyst til videre arbeid, sier de.

– Folk får mye kunst på samme tid, mange tilbud i løpet av få dager, og det er mye nytt og rart, men det er også meningen. Vi er opptatte av formidlingsmåtene vi bruker, med kunst i det offentlige rom, utradisjonelle arenaer for kunst og god tilgjengelighet, sier arrangørene.

Carte Blanche sparer seg ikke:

Dønn ærlig dansekunst

Samtidsdans

ANMELDELSE

Jørgen Mathisen
kulturjournalist / kritiker

Soufflette

Med: Carte Blanche - Norges nasjonale kompani for samtidsdans
Koreografi: Francois Chaignaud
Sted: Stormen konserthus
Tid: Ca en time fredag kveld
Publikum: ca 200

CARTE BLANCHE jukser ikke når de har noe å fortelle. Helt ærlige er de, og nesten nakne er de også - i hvert fall mot slutten. Det er som det skal være, man forstår hvorfor det er slik og må være slik. På samme måten som det er rare store kostymer i starten og det dukker opp et vell av blomster fetet til danserne et stykke ut i forestillingen.

Kreves det å synge som et godt kor samtidig som de danser så gjør de det. Og kreves det mye hud, så gir de det.

BODØ BIENNALE 2018 har vært heldig med denne programmeringen av Carte Blanche. Norges nasjonale kompani

for samtidsdans befinner seg i øverste klasse internasjonalt. Her er det ikke stive skjørt og stramme bukser som i klassisk ballett. Carte Blanche tar samtidsdansen til nye høyder. De klarer å få både den som har litt kjennskap til moderne dans og den som slett ikke har det, til å måpe.

Det ble en del av det i Stormen store sal fredag kveld.

DEN FRANSKE koreografen Francois Chaignaud har laget en nesten time lang forestilling der hele det store kompaniet både danser krevende og vakert, akkompagnerer seg selv med sang, og besørger en etter hvert suggererende og utrolig presis felles rytme. Den lager de med vel innøvd tramping. Det er så godt som ingen instrumental musikk, men til gjengjeld desto mer sang. Imponeerende å kunne danse så flott og krevende samtidig med som man framfører korsang i tidlig-musikk-stil, noen ganger minner det om nonne- og munke-sang.

Og hele tiden er det dansende bevegelse, bevegelser som forteller noe om nærhet og glede, det er store elementer av sanselighet, gjenferdlignende dans, beroligende bevegelser

og erotiske overtoner. Tanken bak danseforestillingen er å vise en fredelig beruselse som forener gammelt og nytt.

Det illustreres i tillegg til sanselig dans som stadig drar deg innover i det du ser, også med kostymer som strekker seg fra det gammeldags overdådige til det moderne burleske og senere utilsilrt minimalistiske.

IDEEN TIL denne danseforestillingen kommer fra et fransk slanguttrykk for å blåse røyk eller luft rett inn i en annens munn. Egentlig en svært intim, ofte erotisk handling, men i denne sammenhengen har ordet en vel så viktig betydning: Det beroligende, det kjærlige, tegnet på å bry seg om noen.

Det er her blomstene dukker opp, plutselig er hele scenen fylt med blomster, som er festet til danserne.

Eller det å være to. På en betagende måte kunne danserne innimellom parvis se ut som en slags dobbeleksponering. Her er ingen som bruker munn-mot-munn-metoden, men det er mange symboler på det som danserne viser gjennom sine bevegelser, og dessuten også synger: «Care for me now» - bry deg om meg.

Å se dette så velformet i dan-

seversjon er ikke mange forundt. Det begynte litt dunkelt og mystisk, men ved hjelp av

vakre, drømmende kroppsbevegelser og rytmisk dansende føtter bragte de glede til sinnet.

Hva en ser er opp til den som ser

Den ene jobber med former og figurer du skal bestemme hva er, den andre med kjente saker i trafikken. Begge er biennalens festivalutstillere.

JØRGEN MATHISEN
jm@an.no
480 49 003

BODØ: Karin Blomgren er opptatt av transport, i vid forstand. Derfor har hennes portal med navnet Transitt fått premie. Nå henger den i Bodø Kunstfore-

ning. Der står også en kjent figur, en sperreblokk som her ikke er i betong men i en leire som ikke stivner. Der kan du også finne forvridde jernbaneskiner, og en jernbane-buffer, alt i samme spesielle leire.

– Jeg er opptatt av det spennende i at vi alltid flytter oss, vi er ikke i ro. Til det trengs noe som hjelper oss i bevegelsen, men også noe som hindrer oss, sier Karin Blomgren.

Definer selv

Irene Nordlis keramiske figurer

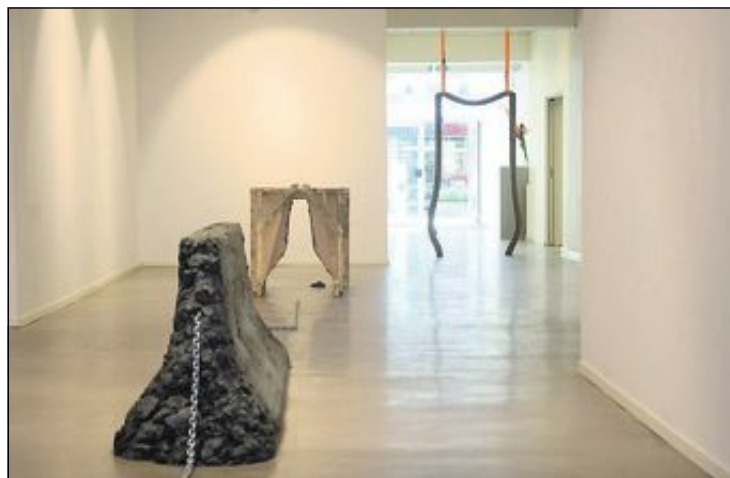
har ikke ferdigdefinert form og utseende.

– Hva en ser er opp til den som ser. For meg er det viktig at jeg jobber fritt i materialet, sier Irene Nordli.

Hun har levert en fast utsmykning til Bodø tidligere, «That Was The River, This is The Sea», av elevene kalt «gullklumpen», utenfor Bodø Vide-regående skole.

– Derfor har jeg en særegen tilknytning til Bodø, sier Nordli.

Utstillingene står fram til 21. september.

SPERREBLOKK OG PORTAL: Karin Blomgren er premiert for portalen i bakgrunnen, mens sperreblokken vises bare her.